

Előfizetési díj helyben

Egész évre 10 kor. — 111

Egy óra 90

Egy hétre 20

—

Vidékre postal szétküldéssel

Egész évre 14 kor

Fél évre 7

—

Egyes szám 4 fillér

SZÉKELYSÉG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatali
Főter 7. szám alatt.

—

Hirdetések ezm 8 fillér,
iparosok és kereskedők ked-
vezményben részesülnek.

—

Nyilts soronként 40 fill.

—

Kéziratok nem adának vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt
támogatásával
a „SZÉKELYSÉG” lapkiadóvállalat.

Felelős szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatali telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyiltséri díjak előre fizetendők.

Előfizetési felhívás.

A „Székelység” már 5 év óta küzd a székely nép erkölcsi és anyagi érdekeiért, az ország függetlenségéért és önállóságáért — szembe szállva minden korrupcióval, egyetlen alkalmat sem mulasztva el, midőn a székelység, a függetlenségi szent eszmék s a vármegye vagy város ügyeiről volt szó.

Igéretek részletes felsorolásával nem fárasztjuk olvasóink figyelmét. Igéret a jövőre nézve lapunk multja s mi elegendőnek tartjuk, ha arra utalunk.

Lapunk működése jövőre is ugyanazon irányu marad. Lelkesen fogja hirdetni, mint a függetlenségi és 48-as párt organuma azon szent eszméket, melyek hivatva vannak a magyar nemzeti állam, a szabad, független Magyarország megteremtésére.

A „Székelység” független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs s így álláspontját szabadon mondhatja ki bárkivel szemben.

A „Székelység” törekvéseiben a közönség részéről már eddig is jóleső támogatásban részesült s így, mint a nyilvánosság és közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőre a közönség szolgálatára.

Kérjük olvasóinkat, terjeszszék lapunkat ismerőseik, rokonaik, barátaik között. Fizessenek elő lapunkra minél számasabban, hogy így mi is fokozottabb erővel és lelkesedéssel szolgálhassuk édes hazánk függetlenségét, a székely nép érdekeit és más közügyeinket.

Előfizetési árak a régiék.

Maros-Vásárhely, 1902. december hó

A „Székelység” szerkesztősége.

A székely-bazár megnyitása.

Az Aradi Székely-Othon által rendezett karácsonyi kiállítást a mult hét végén ünnepélyesen megnyitották. A polgári fiúiskola nagyterme, hol a székely-bazár van, zsufolásig megtelt ez alkalomra előkelő közönséggel. Megjelentek a kiállítás megnyitásán Institoris Kálmán polgármester, Varjassy Lajos, dr. Barabás Béla, Varjassy Árpád, Sarlot Domokos, Farkas Győző, Embery Iván, Schill József, Reicher Károly, Abrai Lajos, Nagy Kálmán, Márai Máttyás, Berán Antal, Zikó János, Páll Miklós, Kovács Vincze, Edvi Illés László, Schmidt Gyula, Virágh Lajos, Szabó Zoltán, Erdős Ignác, Egri Gyula, továbbá Tagányi Istvánné, Szabó Zoltánné, Liphay Györgyné, özv. Hauser Károlyné, Schmiedtné, Nagy Györgyné, Benkőné, Orbánné és Kertész Ilona és még igen sok hölgy.

A kiállítást Institoris Kálmán rövid beszéddel megnyitottnak nyilvánította. Vereink és szomszédjaink — ugymond — eljöttek, hogy bemutassák azt a saját maguk teremtette ipart, amely büszkeségévé válhatna más népek is s a melynek terméke a jeffőbb bizonyítéka a székely-faj ki-váló erejének. Ez a kiállítás nem akar versenyezni az aradi kereskedelemmel és iparral; ez csak egy beszámoló, melylyel a székely háziipar fel akarja hívni a közönség figyelmét arra, hogy érdemes a pártolásra.

A jetenvoltak ezután az érdekes kiállítás megtekintésére indultak s nyomban nagyobb vásárlásokat tettek. A kiállításnak külfömben igen sok látogatója volt és nem távozott anélkül senki se, hogy egy-két tárgyat ne vá-

sárolt volna. A székely-bazár sikerét mi sem bizonyítja jobban, minthogy körülbelül hatszáz korona jövedelem volt a kiállításon s a bazár egyes tárgyai olyan kapósak, hogy egyik-másikból táviratilag rendelt ujjab küldeményt a Székely-Othon elnöksége.

A megnyitó ünnepélyre vendégek is érkeztek a székely-kiállítás megtekintésére. Ezek: Solymossy Endre az udvarhelymegyei iparfejlesztő bizottság kiküldöttje és dr. Kós Mihály miniszteri titkár és Koperli Döme, a budapesti kereskedelmi muzeum cégvezetője. A megnyitáson jelen volt László Gyula, a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara m.-titkára, aki érintkezésbe lépett az aradi kereskedőkkel. László Gyula ugyanis megfigyelte a kiállítás tartama alatt, hogy melyik cikkek kelendők leginkább s ennek alapján oda fog hatni, hogy a kereskedők s a termelők között a kamara a közvetlen összeköttetést létrehozza. A székely háziiparnak így talán sikerülni og Aradon piacot teremteni.

A székely iparcikkek kiállításáról csak jót és szépet mondhatunk. Tarka, érdekes képet nyújt a bazár, melynek nem egy darabja igen értékes és művészi becsűvel bír.

Simai—Koródi ügy.

Tizennégy poif története.

A Szász-Régenben megjelenő „Maros-völgy” közli az alábbi érdekes levelet, melyet kivonatolunk mi is reprodukálunk, melyben Simai Gusztáv ur elmondja Koródi ur elpáholásának történetét.

„Kötelességemnek tartom kinyilatkoztatni — mondja Simai, — hogy Koródi Lutz alja módon hazudik. Bottal én rajtam elégtételt nem vett, s nem is vehetett, mert botját a pinczerek kivették kezéből még az össze-

Csak december 31-ig!

120 cm. széles ruhakelmékből 1 ruha 1 frt 50 kr. — Tennis flanel minden színben 19 krtól. — Mosó bársony 78 kr. Női diszített kalapok rendkívül olcsó árban.

381 16—0

Bocsánczy Márton Papp palota

ütközés előtt; hanem adtam én neki a jobb arcára 8, a bal képes felére 6 pofot, mely azt hiszem elég egy kifüstölt csángónak, s melyet róla se a Maros, se az Olt, se a Duna vize le nem mosott. Schwartz Mór marosvásárhelyi terménykereskedő pedig néhány oldalbalokéssal tisztelte meg, mire ő vagy hat széklet feldöntött, és egy szék lábai közé beleszorult; abból kimászván, a kávéház tulajdonosa jól összehordta. S mert vele Kóródi feleselni kezdett, a tulajdonos pénzérekért kiállott, kik Kóródit a házi szolgáltságával kidobták el nem feledekezvén arról sem, hogy előzetesen a hercehurcza közben jól megrugdosták. Valószínűleg a szabad ég alá kirepülvén, ott a levegőt botozta meg. Megjegyzem, hogy Kóródinak azon nap nagy ünnepnapja volt, aznap lévén a jegyváltása s a kávéházba is menyasszonyától jött, — úgy látszik azért, hogy ünnepélyesen völegénynyé avatassék.*

Külömben ott van a Bezirks-Consistorium által felvett jegyzőkönyv, az eléggé hűen bizonyítja a Kóródi hazugságát. Jelen voltak és kihallgattak: Farkas Imre, Schwartz Mór, Klein Mór és vásár-helyi Schwartz Mór urak, Turi Salamon és Kóczy György zenekara, s a kávéháztulajdonos és annak személyzete. Mindeme tanuk tudnak arról, hogy a fenti esemény és valami czikk megírásáért tanári állásának megfosztására és 200 frt pénzbüntetésre ítélték, mely ítéletet ő megfellebbezvén, a Landes-Consistorium úgy változtatta meg, hogy tanári állásának meghagyásával áthelyezte Brassóba és 100 frt bírsággal róta meg, valószínűleg azért mert zöld, és a mi zöld az nem érett. S úgy látszik, hogy nem is mutatkozik nála az érés, hanem a szemtelenség és hazugság növekszik benne, ilyen ember megérdemli mint a poloska, hogy gözgéppel fecskendezzék ki mindenünnét, ahová befészkelte magát.

„Annyi tény, hogy Szászrégenben elégtelt nem vett, nem kért, se a bíróságnál panaszszal nem élt; de ezen nem csodálkozom, mert belátta, hogy megérdemelte a mit kapott; sőt ez iskola is volt reá nézve, mert úgy hallom, hogy azóta a kávéházak és vendéglőkben eléggé meghuzódva viselkedik.

S ilyen embert még országgyűlési képviselőnek választott Brassó városa! No csak gyönyörködjék a képviselőház ilyen képviselőben, valamint Brassó városa is!

Simay Gusztáv.*

*) Az itt közölttekért mindég felelősséget vállalok

SZÍNHÁZ.

„Denevér.”

Az operettek mindig vonzani szoktak. Hogy többet ne mondjunk, a tegnapi estéli

A világ legjobb varrógépei a valódi Singer gépek.

Könnyű járásukért és tartósságukért a legmesszebb menő jótállást vállaljuk. — Családi gépeket havi 3 forint, iparos gépeket havi 4 frt részletfizetésre adunk gyári árjegyzék szerint. Kézpénzfizetés esetén 15% engedmény.

A legelőcsőbb Singer gép is alkalmas a műhímzés és művarrásra, melyre vevőinket ingyen oktadjuk háznál is.

Fischer Gyula és fiai M.-Vásárhely,

A valódi Singer gépek főaktára.

350 8—30

Nagy raktár: Villamos világítótestek, szobatelefon, torna- és sportezikkekben.

előadáson összesen tízsor publikum volt. Ha ezt összehasonlítjuk a tegnapielőtti két sorral, be van igazolva, hogy az operettek korszakát éljük.

Sietünk kijelenteni jó előre, hogy a tegnapi közönség nem kis bosszúsággal távozott a színházból. Szabó Pál tenorista a legfinomabb, a legszebb hangokat elszobaltele. Reviczky E. igen kedves szobaleányt játszott, jól is énekelt.

Révész F. Helén kisasszonyt nem értjük. Mi az ő szerepköre? Mert hogy tegnap se nem énekelt, se nem tánczolt, se nem beszélt, annyi bizonyos. Talán, mert városunk szülötte? . . . Ez csak a születéshez érdem. Berczik M. tetszett a közönségnek (álarcz alatt), mikor is a betétet énekelt. Iskolázott hangja van a kisasszonynak. Madas sokoldalúságának jelét adta de a többi szereplők hozzájárultak az est siker telenségéhez.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. december 24

— **Lapunk olvasóinak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk. Lapunk legközelebbi száma 27-én (ünnepek harmadnapján) délután fog megjelenni.**

— **Karácsony a ref. templomokban.** Ünnepek első napján a várbeli nagytemplomban d. e. 1/210 órakor tartandó istentiszteleten egyházi beszédet mond és urvacsorát oszt Bíró András lelkész, Máthé Gyula segédlelkész segédkezelésével. A kis templomban Tóthfalusi József lelkész fogja végezni a szent szolgálatot. Az ünnep többi napjain Farkas József és Páll István légitusok tartják az istentiszteleteket.

— **Városi dolgok.** Tegnapi számunkban megírjuk, hogy Bárány János v. alszámvéví visszalépett a pénztárnoki állás jelöltiségtől. Így hát Nagy Béla megválasztásával meg fog ürülni az ellenőri állás. Két komoly jelölt pályázik erre. Szász Ödön, a ki már 4 év óta a városi adóhivatalnál működik és Bartha Ferencz anyakönyvvezető. Mindkét pályázónak nagy pártja van, de a legnagyobb valószínűség szerint Szász Ödön fog kevés szavazattal többséggel megválasztatni.

Az adóügyi állások betöltése későbbi dolog. A számvéviségnél szintén változás fog beállani. Új főszámvéví lesz, akit a főispán fog kinevezni. Hallomás szerint idegen ember lesz.

— **Márk Dezső** törvényhatósági alatorvost a földmívelésügyi miniszter Köbányára helyezte át.

— **Járási számvéviségek.** Az 1903 állami költségvetési előirányzatba a p. ü. tárczában már 143 járási számvéví állás illetményét vették fel. Julius 1-től kezdve 15 vármegyében rendszeresítik az állásokat. E vármegyék a következők: Bácsbodrog, Bihar, Baranya, Békés, Bereg, Hajdu, Hóves, Máramaros, Maros-Torda, Nyitra, Pest, Szatmár, Torontál és Vas megye.

— **Eljegyzés.** Lakatos János, cs. és kir. őrmester folyó hó 27-én tartja eljegyzését, Kulesár László polgártársunk kedves leányával Mariskával.

— **A nádszövő gyár sikere.** Dr. Bernády György polgármester az első Erdélyi Nádszövő gyárból 600 darab, egyenként 180 cm. hosszú nádszövetet rendelt, mert a nádszövőgyár helyi tagokból alakult, t. i. Sándor János főispán, Csiki Károly, Csiki Miklós és Petelei Márton kereskedő urakból. E nádszövettel a tavaszon az utcán a fákat burkolják körül, megvédendő azokat a külső sérülésektől.

— **Székelyek és magyarok.** A székely kérdés mind nagyobb érdeklődésre tesz szert az egész hazában. A napokban nyílt meg Aradon és Debreczenben a székely karácsonyi bazar. Az ottani lapok vezércikkében emlékeznek meg róla s a közönség óriási érdeklődést mutat.

— **A drótnélküli táviró.** Rómából táviratozzák: A Stefáni-ügynökség Marconitól Clace Bey-ből (Uj-Skocia) táviratot kapott, mely szerint Marconi teljes sikerrel dróttalan táviró-összeköttetést létesített a Breton-fok (Kanada és Cornwall Anglia között.)

— **Gyilkosság.** Újéjjel gazdagodott a bűnkronika egy eseménnyel. Egy lélekkel, egy székelylyel kevesebb van. Ugyanis f. hó 21-én este Csombor András havadtói gazdát meggyilkolva, vérbe fagyva találták meg az uton. A tetteseket a csendőrök elfogták és letartóztatták. A helyi vizsgáló bíró, ügyész valamint a törvényszéki orvosok a tegnapi kiszállottak megejteni a vizsgálatot.

— **Szünet.** A várvavárt karácsony kezdetével megjött az iskolai vakáció. Öröndetes napok ezek, mikor a tanulóknak a gondnélküli idők Eldorádója jön meg. A helyi tanintézetekben a szünet a jövő év első napjaiban ér véget, mikor újra kezdetét veszi a nagy munka.

— **A helyi adóhátralékosok öröme.** Lukács László pénzügyminiszter leiratot intézett a helyi pénzügyigazgatóságához, melyben elrendeli, hogy tekintettel a karácsonyi ünnepekre, az adóvegrehajításokat a jövő évi január 2-ig szüneteltesse.

— **27°.** A barometer általános rémület között tartja az erdélyi embert. Ma hajnalban 27° Reamur hideget mutatott a hidegmérő. Uglátszik, hogy Falbnak sehogysen akar igazat adni az idő.

KARÁCSONY.

HOZSANNA neked, ki eljöttél az emberek közé, hogy a tévelyegőket az Istenhez vezérlő ösvényre tereld. Elhangzott a kiáltó szó, mely Zachariás prófétai ihlettségű fiának ajakáról ömlött, hogy felrizza az aluszékony emberiséget a Megváltó közeli eljövételének fogadására. S megindul a csillag, mely Betlehem felett vala megállandó. S megindultak a keleti bölcsek, hogy keressék azt, a kit a csillag hirdetett.

A karácsony szent költészetével teli van a lelkem. Látom a mosolygó édes anyát, ki ujszülött gyermekét a betlehemi istálló jászlába takargatja; anyai szívének aggodalmával fedi be illatos szénával. S látom a bölcseket, a kik a csillag vezérlete mellett elérkeznek hosszú és fáradságos vándorlás után utazásuk végpontjára: a betlehemi istállóhoz, hogy az ott mosolygó kisgyermek előtt szívük tisztaságával s tiszteletük külső jeleivel arannyal, tömjénnel és mirhával áldozzanak. És hallom a kis város végén elerülő mezők felett felhangzó éneket:

„Dicsőség a magasságban Istennek,
Békesség a jóakaratu embereknek“

Boldog népmilliók, kik akkor életek! Mi kétezer év láttávolából nézzük a Jézus születésével bekövetkezett nagy eseményeket s mégis megragadja, fogva tartja, varázsba burkolja lelkünket annak csodás költészete, — a fény. Az a fény, mely a Megváltó világrajöttével belövelt az emberiség lelkébe, hol azelőtt az eszmék sötétsége uralgott.

Ma már ismerjük az Istent! Tudjuk a Jézus tanaiból, hogy a mi Istenünk nem kívánja az Ábrahámok véres áldozatát; s ha nem is jelenik meg égő csipkebokrokban, s ha nem is hozza a törvényeket hitünk Sinai hegyére, — tudjuk, hogy létezik s munkál a mi lelkünk jólétén. Megtaláljuk az erdők madarainak csevegő hangjában, a vadak ordításában, a patak zugásában, a tengerek viharos zajában. S bár nem lakik kézzel csinált templomokban, megjelenik s velünk marad ott, hol kettenhárman az ő nevében összesereglünk.

A karácsony napok költészetéből kiábrándítja mámoros lelkemet az élet zsivaja. Megváltó! kérnek, várnak ma is az emberek! — A nyomor ijesztő képe jár szerte az utczákon. Kenyérért esdekel a misera plebs; ruháért a meztelen: munkáért a munkás. Oh, a lélek szükségleteivel kevesen törődnek; nem is éreznek ilynemű hiányt.

A társadalom fekélyeinek orvoslását szorgalmazza. Oh, mennyi ez a fekély! Egy új Megváltó isteni erejére van szükség, hogy gyógyítson. Gileádnak kevés a balzsama! . . .

Szállj le, szállj le szívünkbe, Istennek fia, megváltó Jézusunk! Hozz megnyugvást, hozz békességet az emberek közé! Csendesítsd le szelidségeddel a társadalom zakataló vérét. — Önts új lelket a népmilliókba, hogy bennük az egymás iránti szeretet, könyörületesség találjon állandó otthonára.

Igy lesz valódi karácsony, olyan, mint az a régi volt . . .

Nagy Lajos.

A bethlehemi pásztorok.

Hej, ti bethlehemi, ti szegény pásztorok,
Beh dobog a szívem, ha rátok gondolok!
Sorsotokat bármi nehéz volt viselni,
Mégis töletek beh tudom irigyelni!

Ti ott állottatok a Jézuska mellett,
Első hangja a ti fületekbe csengett,
Első mosolygása titeket szállott,
Veletek osztá meg a nyomorúságot.

Nektek élő szemmel látnotok lehetett:
Hogyan száll a földre az égi szeretet,
És e szeretetből mindjárt, a mint égett,
Ti éreztétek az első melegséget.

Hej, ti bethlehemi, szerencsés pásztorok,
Beh szeretném tudni: hol alszik porotok?
Felbontanám a föld sok százados gyeptét,
Hadd kerítsek onnan bár egy porszemecskét!

Egyetlen kis porszem, egy csekély parányka,
Mely egykor a Jézus születését látta,
Drágább volna nekem, mint a milyen drága
A gazdag királyok összes tartománya!

Jakab Ödön.

Karácsonyi történet.

Nem, így nem gondolta a jövőjét. Gyermekévein annyiszor mosolygott neki a szerence és hintett utjaira illatos rózsákat.

Oh, az akkor volt, mikor pajkos kicsi lány volt. Bátyái már nagy fiúk, kamaszok voltak, amikor ő még az abcé titkaiba lett beavatva. Apja, anyja, Ernő és Károly bátyjai elkényesztették. Élő játékszernek tekintették, ellentmondás nélkül teljesítették minden kívánságát és boldogoknak érezték magukat, ha hangos kacaját hallhatták vagy nagy, kék szemei sugároztak az örömtől.

És ma? . . . Szülei rég elköltöztek és Ernő bátyja is konok betegség áldozatául esett. Csak Károly él talán még. Ki tudhatja?

Több, mint öt éve, hogy eltűnt. Tán mégis csak elemésztette magát? Bucsuzó levelében, melyet Erzsike hugának írt, határozottan kiemelte, hogy ama szívtelen hölgynek bizonyára nem szerzi meg ezt az örömet. Oly rajongással szerette ezt a hölgyet, egész életét, minden érzelmét neki szentelte. Csakhamar azonban tapasztalni kellett, hogy forró érzelmeit csalfának, érdemtelennek szentelte és az élettől duzzadó, vig fiatal ember kinjait csak az a remény enyhítette, hogy törhetetlen hűsége az imádott leányt meg fogja hatni és végül mégis sikerülni fog neki öt oltárhoz vezethetni.

De reményei egy csapásra megsemmisültek és ábrándozásaiból kegyetlen módon ki lett szakítva. A leányt más jegyezte el. Károly tartott attól, hogy ezt tul nem éli. Ivásnak adta magát, elhanyagolta hivatalát, elzüllött és egy nap . . .

Hogy dobog Erzsike szíve, ha a gonosz órákra visszaemlékezik. Még látja szédült arcát, kínos arcvonásait, még maga előtt látja, amint elbucsuzik tőle, állítólag azért, hogy napi kötelességeinek teljesítése után lásson. Oh, ő akkor mindjárt sejtette, hogy Károly bátyjában valami végzetes elhatározás érelődött meg. De Károly csak ki-

térő választ adott neki és megnyugtatta . . . azután jött az a levél, oh! bár sohse kapta volna meg!

Most egész árvára maradt a nagy városban. Semmi rokonérző szív, senki, aki törődött volna vele. Ének, zeneleczkék adásával tartotta fenn magát, most visszavonult, — szegyezte, hogy bátyja ismeretlen helyre eltávozott, nyomtalanul eltűnt.

A bensejében tobzódó első vád orkán után a bánat és könnyek órái következtek. Elhatározta, hogy kézimunkával keresi meg kenyerét, ne kelljen annyit érintkeznie emberekkel. Keservében csak egy vigasztalója volt — a munka. Kora reggeltől késő estig dolgozott és azután is kelletlenül tette félre munkáját — a pihenés és nyugalom csak gondolatait, kedélyét foglalkoztatták és marczangolták. A ki a világ zürzavaros zajában sohasem állt egyedül, önmagára hagyatva, a ki a lelki visszavonultság sivárságát sohasem érezte, az nem ösmerheti a magába zárkózottság kínjait.

Erzsike oly szívesen áhított azután, hogy egy rokonérző szívhez közeledhessék. De sokkal félénkebb volt, semhogy társaságot keressen, kedélyállapota sem serkentette erre. Tört remények, melyekből oly sok jutott osztályrészeül, bizonyára nem bátorították arra, hogy idegen emberekkel közömbös, semmitmondó udvariassági fázisok árán ösmeretséget kössön. Sivár egyhangúságban multak napjai. Látszólag érzéketlen és apathikus külső alatt bensejében folyton irtózatossá vihar tombolt és rágódott szívében.

Bátyját, mint eltemetettet és elvesztettet, rég elsírtá már és mégis mindig reménykedett még, hogy valaha viszontláthatja. Oly szívesen remélünk, hajszoljuk kedvencz gondolatainkat, ha egyedül vagyunk. Erzsike lelki szemei előtt megjelent Károly déleczeg alakja, czirogatta és megcsokolta őt — fájdalom csak képzeletben. De hogyan volt, hogy ez az álomkép azonnal eltűnt, valahányszor más valakire gondolt, más valakire, aki oly deli, oly csinos, oly férfias és oly nemes. Hogy ki volt? Istenem, ki tudhatná ezt? Erzsike maga sohasem ösmerete, csak sejtette. De hogy létezni kell, azt érezte, határozottan remélt, sőt éppenséggel biztosan tudni vélte.

Vajjon fel fogja-e keresni Erzsikét, vajjon fel tudja-e majd találni rejtkehelyén, ahol szemlátomást elhervad? . . .

És ismét fehér hólepel borította a házat és az utcákat. Erzsike úgy érezte, hogy szíve körül jégkéreg képződik. Szinte borzongott arra a gondolatra, hogy ismét egyszer bekövetkezik az a nap, melyet gyermekkorában mindig oly áhítózva várt. Karácsony közeledett. Mig más halandók örömmel gondoltak a szép, ihletes karácsony estére, addig nála az arra való emlékezés csak kínos érzületeket keltett. Kivel örülhessen világos mécsü, dusan megrakott és gazdagon díszített karácsonyfa mellett a Megváltó születésén? Ki adná neki figyelmeisége tanujelét valami ajándékkal vagy kinek adhatna ő ajándékot? Kinek okozot but-bánatot, hogy vele ezen a szent napon szinte öszinteséggel kibékülnie kellene?

Mily másképp volna, ha itt lenne Károly és ő — ő, kít még nem is ösmer. De nem volt-e még fiatal, nem őrizte-e meg erőnyeit, nem volt-e Istennek tetsző és szorgalmas?

Szemérmes visszavonultságában, ernyedetlen munkásság közti magánosságában keze serény tevékenysége révén egy kis megtakarított pénzre tett szert és meglehetősen bizalommal tekinthetett volna jövője elé, ha folytonos mélasága nem keserítette volna el életét . . .

Karácsony estéje van! Elszállította volt kész munkáját, egy csésze teát akart még magának főzni s aztán nyugalomra térni. Minek is maradna ébren? Buzgó imát rebegett, egy-két darabka fát rakott még kis kályhacsckájába és — ekkor kopogtatnak az ajtón.

Egy küldöncz lépett be, kezében csillogó karácsonyfaival, hóna alatt nagy csomaggal.

— Kenderesi Erzsike kisasszony? — kérde.

— Én vagyok, válaszolt Erzsike. — De mégis azt hiszem, hogy téved. Valószínűleg a szomszédnak szánták ezt a küldeményt. Ott sok az apró gyermek. Vigye csak oda.

— Oh nem, kisasszony. Ez egészen bizonyosan az öné. Az az ur, a ki nekem e tárgyakat átadta, határozottan ide utasított. Nem tehetek róla, de itt kell hagynom ezt a holmit.

— Én meg nagyon szépen köszönöm, de nem fogadom el. Vigye csak megint el!

— Hogyan? — hangzott a folyosóról egy mély hang. — Te visszautasítod az ajándékomat?

— Károly! — kiáltott föl Erzsike velőtrázó sikolylyal.

— Igen, Károly, legjobb barátjával, Oszkárval. Itt vagyok, egészséggel és jókedvvel! Jer a keblemre, drága hugom! Ime, Oszkár, nézd meg csak kis hugomat!

Itt volt hát egész valóságában Károly és ő is, első pillantásra megösmerte őt, ő volt az, akit már oly régen szeretett, akire várakozott.

Ez aztán ismét egyszer vig karácsony volt! Károly elmondta, hogyan utazott tengerentuli vidékekre, ahol megismerkedett Vellei Oszkár honfitársával; hogyan tettek ott szert nagy vagyona és hogyan akarnak most itt közös kereskedelmi cég alatt letelepedni. Barátja meguntta a folytonos kóborlást, nyugodt otthont akar alapítani és és mivel az amerikai miss-ek sehogyse tesszenek neki, idehaza óhajt magának hitvestárat keresni.

Melyik leányt szemelte ki magának?
Eltalálod-e kedves olvasó?

Fenyő Sándor.

Szeretet.

Naplójegyzetek.
Irtá: Szánthó Gábor.

Az ember szeretetre van teremtve. E nélkül nincs élet. Ennek melegénél él a gyermek, mosolyra derül az aggyastyán virágzik a hon. Legfenségesebb kifejezése a keresztény világban a karácsony ünnepe.

Az isteni kised az egyszerű jászolyban a szeretet érzelmét az emberi érzések leg-hatalmasabb tényezőjévé avatta. E jelenetben legmegkapóbb az, hogy a szeretetet a szegénység, jobban mondva az egyszerűség keretében mutatta be, lerombolva ez által a némelyeknek amaz állítását, hogy a szeretetet a fény és gazdagságban található föl

A hová az anyagi gond nem férkőzik, onnan száműzve van legtöbb esetben a szeretet is. Az érdek kizárja azt, a góg nem ismeri, a zsarnoknak sejtelmé sines arról a szeretetről *„mely a lélek szenvedélyei között első helyet foglal el.”*

A család, a gyermek, az ifju, a leányzó, mint szeretetről beszélnek, ha lelkiismeretesen betöltik hivatásukat.

Mi is van megnyugtatóbb az életben, mintha becsületesen munkálkodunk és tisztességesen élünk. Ez már magában foglalja a szeretet fogalmát. Nagy kincs az s mégis mily gyarlón bánik az ember vele, pedig *„lélek értékét szeretete határozza meg”*.

Az állat, melynek csak ösztöne van, hány-szor bebizonyítja szeretetét, midőn fiait féltve őrzi. Ott van például a sivatag királya. Nehogy élő lény bántani merje kölykeit, mert jaj annak ki feléje közeledik. Félti őket, mert szereti. Az életben hány eset fordul elő, hogy egy okatlan állat képes megszégyeníteni az embert. Sokszor megtaláljuk az emberben a vadállatot, a vadállathoz pedig a szeretetet.

A szeretetnek vannak ám válfajai is. Megnyilvánul a családban, de a társadalomban és a nemzet életében.

De van-e szentebb erény a hazaszeretetenél? — kardot ad kezünkbe, ott hagyjuk a családi tüzhelyt, ha hív a haza. A csatamezőn kiömlő vérből a hazaszeretet legszebb virágai nőnek. Az unokák imát rebegnek a vér áztatta helyeken, mert megszentelt föld az, a *„hol sírjainak domborulnak”*. Nemcsak szóval kell az erényt szolgálni, hanem tettel is. Megkapóan írja le jó Csokonaink a szeretet:

„Szeretni! . . . Ez lelkesíti a világot. Ez az első mozgó erő, mely a mindenségnek középpontjában élve, örök abroncsán forgatja a teremléseket.

Itt találkozunk a hitves, amott a gyermeki szeretettel. Minden téren ezen épül föl a boldogság, a megelégedés. Ez a fundamentuma az erkölcsi életnek, ezen erősödik a társadalom. A világbéke apostolai is — a szeretetben látták megoldani — a nemzetek adáz gyűlölségét, az összeütközéseket — melynek különben rendszerint háboru a vége . . . A mai társadalmi rendnek is — ép úgy mint a múltban — ez képezi szilárd alapját. Ha ezen építik föl a társadalom békéjét — megdönthetetlen lesz, — mert Plató szerint *„ez behozza a szelidséget, elűzi a vadságot és gondoskodik a jókról”*.

Sajnos — olyan kevés akad — különösen manapság — a ki érdek és haszonlenség nélkül élne, mert előbbre való először is szeretetlenül a mások rovására törni, családi békéjét, társadalmi csendjét vagy egy egész országot is földulni. A mai önző világ rendkívül előrehaladott e lejtőn s filős, ha sokáig így tart, az a rossz légkör, melybe jutott — kiöli a szeretet érzeményeit — s akkor pedig menthetetlenül elvész az ember — az a tökéletes teremtmény.

A generális leánya.

Irta: Oroszlány Gábor.

Csirsz Ferdinánd barátom Bécsből jött mi hozzánk, a honnan különben fizetés és feltűnés nélkül távozott. Csirsz ur társadalmunk azon osztályához tartozott, a mely

semmi hivatalt nem vállal magának, hanem egyszerűen kölcsönkérésből él. Mint nekem egy ízben kijelentette, ez igen nyugodalmas pálya, semmi zaklatással nem jár, csak arra kell éber figyelemmel lenni, hogy a hitelezők előtt az ember pazar intelligenciával rendelkezzen. Csirsz barátom ismeretségünk első napjától kezdve megkülönböztetett szeretettel viseltetett irántam. Volt olyan nap, mikor nyakamba borult és megcsókolt, sőt hogy kimutassa nekem kiváló jóindulatát, magára öltötte egyetlen Ferencz József rokkomat, mondván, hogy a mi az övé, az az enyém is és megfordítva.

Lakást nem bérelt, mert nem tudta nélkülözni a társaságomat, ebédem felét ő fogyasztotta el, mert egymagában valakinek étkezni nem étvágygerjesztő, szóval Ferdinánd a szemtelenségig udvarias és barátságos volt hozzám.

Ezen kívül Csirsz ur szerelmes is volt. A Kárpátoktól az Adriáig mindenkit szeretett. Azonban ebben is különös talentum volt, mert szerelme tárgyait minden hold változás után kicserélte.

Egy napon azzal a kérdéssel fordult hozzám, hogy mit tegyen. Kérdőleg néztem reá.

— Barátom — szólt — az összes helyközi leányokat lekurizáltam és leettem. Dobosék visszahúzódtak és nem adnak vacsorát. Károlyiék beszüntették a zsurokat, mert az öreg salabakter felfordulását várják. Mi az ördögöt csináljak? . . .

Egy pillanatig gondolkodtam, aztán feleltem.

— Hirdesd magad a lapokba. Ma már ugy is divat apró hirdetéssel nősülni.

Ferdinánd a szemem közé röhögött.

— Marha! A mai világban nősülni? . . . Marha!

Belenyugodtam Ferdinánd barátom e nem egészen megnyugtató kijelentésébe s nem mertem újabb ajánlattal előállni.

Daczára ennek, Ferdinánd mégis leadta az apró hirdetést, szólt pedig a következőképpen:

Egy jó hivatalu fiatal ember komoly ismeretséget akar kötni egy 20—22 éves hajadon leánnyal. Randevo: f. hó 19-én este „Erzsébet-liget.” Ismertető jel: zöld nadrág.

Nevezett napon este, szám szerint 9 darab zöld nadrágos ember várakozott a gyönyörű prédára. Én is ott voltam. Hét óra 45 perczkor érkezett meg az első.

Szembe jött velem és Ferdinánddal, a ki nagyon izgatott volt és folytonosan arról beszélt, hogy este minden tehén fekete s az ő zöld nadrágját nem fogja észrevenni, mert a sötétben az is fekete.

Nem volt időm megvizsgáltatni, mert az ismeretlen hölgy egyenesen felénk közeledett.

— Jó estét — szólt lágyan — nem láttak az urak egy zöld ruhás urat?

Ferdinánd ugrott egyet előre, mint egy vadmacska.

— Dehogy is nem! Van szerencsém magam beajánlani, — kezeit csókolom!

A hölgy végiglegettette a szemét Ferdinándon és megelégedetten felelt.

— Én is örvendek.

— És szabad kérdeznem a nevét?

— A nevem? Elégedjék meg azzal, hogy a generális leánya vagyok.

Ferdinánd három tornász tempot csinált a karjaival.

— Nagysád! én vagyok a legboldogabb ember. Ilyen nagy szerencse, ilyen véletlen, nem tudom elképzelni, hogy ébren vagyok!

Ferdinánd a nagy boldogság közepette, magán kívül volt. Mikor a hölgy egy-egy kedves szót kiejtett, öklével nagyokat ütött a gyomromra s halkán oda szólt hozzám boldogan:

— Látod, látod? . . . Párologj! Szót fogadtam.

Csak reggel találkoztam ismét Csirsz-szal. Az arca alaposan fel volt dagadva s hatalmas kéznyomok takarták el a töméntelen szeplőit. Mikor szembe néztem vele, majdnem sirt.

— Hát nem sikerült? — kérdezém ova-tosan.

— Nagyon is sikerült, — szólt elkese-redetten. Az apja addig pofozott, amíg meg kellett ígérjem, hogy elveszem a lányát.

— A generális pofozott?

— Nem. Egy kocsmáros, a 48-as generálshoz. Egy marha!

— Hát aztán?

— Az apja azt mondta, hogy ásó, kapa

— S a leány?

— Az is azt mondta.

— S te?

— Én . . . én? Én azt mondom neked hogy szervusz, hogy az Isten fizesse meg a jó természetedet. Ha az ingedre szükség lesz, írjál. Szervusz!

Csirsz sirt és távozott.

Ferdinánd még az nap elutazott. Egy fél évig nem hallottam róla semmit. Egyszer aztán egy erdélyi városkából a következő levelet kaptam:

K. B. G! (Annyit tett, hogy kedves barátom Gábor.)

Távirati stílusban írok, mert nincs időm. Dolgom nagyszerűen megy. A főorvost s a vasuti főnököt vépkép kiettem.

Marhák! Állásom nincs, de a főispánnak van négy kőkorszakbeli leánya. Van itt egy vén grófné. Annak csapom a szelet s az öreg tisztán beveszi s megereszt néhánha egy váltót.

Az ingedet nem küldöttem el, mert ujakat küldök helyette. Leborotváltattam a szakállam, 10 évvel fiatalabb vagyok. Mikor jössz ide?

Szervusz!

Ferdinánd.

U. i. Ha találkozol a generális leányával, mond meg, hogy sose felejtsem el a randevont. A marhának ne szólj semmit.

A szerelem mindent pótol, a szerelmet nem pótolja semmi sem.

Irta: K Kovács István.

Gergelyfy Ibolyka elhatározta, hogy ma minden áron szép lesz. Már több fél órájánál hogy a tükör előtt áll, de azért még mindig talál igazítani valót magán. Azt a boldogságot törekszik elérni talán először életében, mit akkor érez a nő, midőn tudja, hogy ő tetszik valakinek.

Még egy utolsó pillantást vetett a tükröbe, azután kilépett a verendára.

Kora délelőtt volt még, de a bájos kis fürdő valamennyi vendége ott sütközött már a reggeli napfény arany sugarainál. Máskor ilyen tájban még kihalt a telep, az utakon csak egy-két zöldes kofa látható és a tejes asszonyok pléh korsóikkal. Ma pedig elegáns hölgyek és urak lepik el a helyet.

Az egész fürdő talpon van. Gerő ur. a nyugalmazott adófelügyelő még érdemjelét is feltűzte. A fürdőigazgató idegesen szaladgál ide-oda, a doktor kis leánykája pedig szepegeve tépdél egy oriai virágcsokrot.

Mindenkin meglátszik az izgatottság, de legjobban a kis Ibolykán.

Még ellebben a sohaj szép piros ajkáról, azután ő is megindul az uton, mely a vasúti állomáshoz vezet.

Fiatl emberek és leányok sereglik körül, de ő menekül tőlük. Nem kell neki a társaság, eléggé elfoglalják őt gondolatai.

A kis fürdő pályaudvara bájos képet mutat. A megye általánosan szeretett főispánját várja Sziklaberek diadalkapujával, díszszónoklattal, virágosóval és fehérhűs leánykakkal.

Az ünnepélyes fogadtatásról csak annyit jegyzek fe, hogy fenséges volt. Az igazgató ur ugyancsak kitett magát a szónoklatban és midőn azon passzushoz ért, a hol a megye atyjának nevezte a főispán urat, egetverő éljenzés tört ki, melybe egy-egy „Ziljen“-t is bele-bele kiáltottak a piros pufok pofácskájú tótockák.

Az uton pedig megindult a menet. Elöl a főispán urat vivő kocsi, utánna a fürdő közönsége. A főispán ezuttal nem egyedül érkezett. Egy szép, magastermetű, komoly, fiatal ember volt társaságában. Senki sem tudta, hogy ki lehet, mert a főispán ur nagy meghatottságában elfeledte bemutatni kísérlőjét. Csak egyetlenegy volt, aki ismerte a szép barna fiatal embert: Gergelyffy Ibolyka. Ugyan még lett volna egy, aki ismerhette volna: Ibolyka mamája, de ő már nem emlékezett rá, pedig valamikor, nem is olyan réges-régen, igen gyakran megfordult az ők kuriájukon. No de akkor nem volt így megfőrfiasodva, az a szép fekete bajusza még csak pelyhedzett. Deák volt még akkor Galambfalvy Zoltán, gyermek ifju kora óta nem látták, messzi element tőlük, bejárta talán a félvilágot is. Most pedig miután nagykoru lett, visszatért, hogy átvegye ősei birtokát. A Galambfalvyak birtoka a Gergelyffy Ibolykákéval volt határos, szegről-végről atyafiak is voltak. Együtt nőtt fel a két gyermek, együtt szaladgáltak a vadvirágos réten a tarkabarka lepkék után. Azután Ibolyka is Zoltán is tanulni mentek a városba, de a vakációkat ismét együtt töltötték mindaddig míg egy holdvilágos éjjelen a tatrosvölgyi erdő tisztásán az öreg Galambfalvy be nem végző becsületes életét.

Azt mondják, hogy öngyilkossá lett, de a hivatalos vizsgálat szerint vadászó golyójának esett áldozatul . . . Zoltán a nagybácsi védőszárnyai alá került. Alig, hogy behantolták édes apját máris meg kellett

válnia gyermekébe szép emlékeitől: a vadvirágos mezőktől üvedzett falutól, az ősi kuriától.

— Készülj fiam, szólott hozzá a nagybácsi, holnap indulunk.

— Már?! Lebbent el ajkáról a fájdalmas sóhaj, aztán elbucszott mindentől a mi kedves volt neki. Legutoljára hagyta azt, a mitől legnehezebb volt a válás: apja sírját és a Gergelyffy kuriát. Mindkét helyen könny gyűlt a szemébe; mindkét helyen egy szóval bucsuzott:

— Visszatérek . . . !

Ibolykának még élénk emlékezetében volt e jelenet, még látta lelki szemével a négy trüszkölő paripát, melyek Zoltánt kiszállították a faluból és még emlékezett arra, hogy ezen a napon ő, a serdülő leányka azt írta naplójába:

„A szerelem mindent pótol, a szerelmet nem pótolja semmi sem . . .“

És ime Galambfalvy Zoltán visszatért . . . Visszatért és már 2 hét óta fürdözik Sziklaberken. Ibolykákkel mindjárt az első napon felújította a régi ismeretséget. Sokat tartózkodott körülöttünk és igen figyelmes volt Ibolyka iránt, de mégis mintha már nem a régi Galambfalvy Zoltán lett volna. Ibolyka élvezte a boldogságot, bár valóban nem volt az. Valami titkos sovargás élt fiatal szívében s e lappangó kört akkor érezte legjobban, midőn Zoltánt más nők társaságában látta. Pedig mióta a Giczy komtesse a fürdőbe érkezett, Zoltán lassan, lassan kezdett elmaradni mellőlük.

— Készülj édesem, Giczy grófnénak megígértük, hogy elmegyünk az estélyére — verte fel Gergelyffné leányát csendes me-rengéséből.

— Rosszul vagyok. Sajnálom, de nem mehetek — válaszolá Ibolyka, de egy pár perc múlva mást gondolt. Becsengette a szobaleányt és öltözködéshez látott . . .

A Giczy grófok rozoga kastélya nem volt messzi a fürdőhelytől, s így igen nagy számu vendégsereget sikerült összehoznia a grófnénak. Az ódivatu nagy terem és a kissé divatját mult butorozásu szalon csak úgy hemzsegett a sok elegáns hölgytől és urtól, mikor Ibolykák megérkeztek.

— Ilyen későn!? Azt hittem, hogy már nem is lesz szerencsém — fogadá a házi-asszony.

— A leányom egy kissé rosszul érezte magát. E miatt késtünk meg, mentegődzék Gergelyffné, azután pedig elvegyültek a sokaságba.

A csárdás már rég véget ért, midőn Galambfalvy jónak látta észrevenni Ibolykákakat is.

— Kezeiket csókolom — köszönté őket — amint halottam, Ibolyka kisasszony gyöngékedett.

— Mindössze egy kis főfájás volt, felelé a mama.

— Igen . . . egy kis fejfájás . . . ismétlé Ibolyka sohajtva.

A zene akkordjai ismét felhangzottak. Zoltán bocsánatot kért a hölgyektől és a következő pillanatban Giczy komtesssel vigan keringőzött.

Elmult a nyár is. A kis fák lassan, lassan hullatni kezdték leveleiket. A villák, szállók kiürültek, mindenki igyekezett vissza, otthonába. Szeptember végével Ibolykák is hazatértek. Midőn édes apja, ki egész nyáron nem látta, megpillantotta, csodálkozva ütötte össze kezét.

— Nini milyen halovány, uri kisasszony lett belőle.

. . . Galambfalvy Zoltán is hazaérkezett, de a Gergelyffy kuriát messzi elkerülte. Sokszor pedig szinte önkéntelenül is arra vitte útja. Vagy talán nem is annyira útja, mint egy más valami. Csendes óráiban sokszor eszébe jutott még a fogadásszerű „visszatérek“, de aztán győzött hiúsága minden más érzelmén. A hiúság, hogy őt águ koronáját kilencz águval aranyozza meg, ha mindjárt ilyen drága áron is. . . Egyszer mégis valami ügyben fel kellett keresnie az öreg Gergelyffyt. Gyorsan végzett. Ibolykának csak futólag vetette oda:

— Milyen jó színbe van. És tényleg a halovány leányka e napon ismét piros volt. . . . Azután megint nem látták sokáig. A fővárosba ment Zoltán, majd számos külföldi luxushelyet járt be: csatangolt ide-oda mindenhova, ahol csak Giczy komtesssel találkozhatott. . . Végre elszánta magát. Éppen Nizzában történt. Ezernyi idegen között, a mesésen szép fürdőhely sétányán kérte meg a grófnőtől leánya kezét.

— És képes maga egy főrangu hölgy igényeit kielégíteni? kérdé a grófnő.

— Talán.

— No majd meglátjuk. Részemről akadály nincsen, ha leányom nem ellenkezik úgy minden rendben van.

Éz a komtesse nem ellenkezett. Nem volt ideje rá. Magyarországból egyre fenyegetőbb levelek jöttek. Csőd, árverés stb. . . És Gergelyffék decemberben már olashatták az eljegyzés híret, rá két héttel már az esküvő megtörténtéről is hallhattak.

Forró nyár volt ismét, midőn Galambfalvyék hazatértek. . . Mint jól művelt házaspárhoz illik, első dolguk volt sorra látogatni a szomszédos uraságokat, utjukban a Gergelyffy kuriába is betértek. . . Csendes volt ott minden. . . kihalt a széles udvar. Gergelyffné súlyos betegen fekszik. . . elől a széles verendán az öreg ur rágja pipája szárát nagy szomoruan.

A fiatal házaspár kiczirkalmazott elegáncsiával lejtett az öreg ur elé.

Galambfalvy Zoltán a komoly férfi finom urra vedlett már. Csupa párfium, frizura. Még a beszédje is más. Mánásosan tracscsol és a kezében levő aranygombos bottal nagyag játszik. Sietve beszéli el, hogy ne-jével, a grófnővel mennyi várost bejártak, aztán kis szünet múlva a házi kisasszony felel tudakozódik.

— Kedves leánya önagysága hol van?

— Leányom? . . . Az Ibolyka? . . . Künn a temetőben.

— Ugy? No majd megvárjuk.

Az öreg ember nem szólt semmit, csak elkezdett zokogni, hogy csak úgy folytak könnyei.

A grófnő férje csak most vette észre, hogy milyen gyászbán van tetőtől, talpig.

Szinielőadás a Szentföldön.

A köszvényes-remetei róm. kath. elemi népiskola növendékei a tantestület vezetésével a szegény iskolás gyermekek felruházását célzó alap javára, f. hó 26., 27. és 28-án az iskola nagytermében karácsonyi szinielőadást rendeznek. Ez iskolai évben is a téli idő beálltával 7 leány és 5 fiú gyereket ruházott fel. E nemes intézmény, mely a szegénytanulókat évről-évre segíti a tökéjét időnként műkedvelői előadások tartásával gyarapítja, nem szorul dicséretre.

Holtira verve. Tegnap vettük a hírt Bálintfalva községből, hogy ott valami ismeretlen tettesek Márkus Sándor bálintfalvi lakost annyira megverték, hogy megtalálása után alig 1—2 óra elmúltával meghalt. A büntényt elkövető egyének ismeretlenek. A csendőrség nyomozza. A vizsgáló bíró, ügyész és a törvényszéki orvosok a Havadtől történt vizsgálatnál párhuzamban itt is a tegnapi napon ejtette meg az előnyomozatot és a boncolást.

Ha ön butort akar beszerezni, akár egyes darabot, akár egész szoba vagy teljes lakás berendezést, ne mellőzze ajánlatot kérni a *Marosvásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet faipari szakcsoportjának közös műhelyétől*, ahol nem tudatlan ifjuzatok, hanem a munkában megőregett, sok tapasztalattal és kézügyességgel bíró önálló iparos férfiak — a szövetkezet tagjai — a legmagasabb igényeket is kielégítő csinnal, a legtartósabb kivitelben készítik el kívánt izlés szerint a butorokat. Szövetkezeti elv: *szoliditás, olcsóság, pontosság.*

Privát óra. Egyetemi hallgató a délutáni órákban privát órákat ad — *mindkét nembeli* tanuló ifjuságnak. Cím e lap kiadóhivatalában.

A városi gőzfürdő bérlője, hogy a gőzfürdést minél számosabban vegyék igénybe, a fürdés rendszerén változtatott és engedelményeket tett. Férfiak vasárnap és szerdán délelőtt és délután használhatják a gőzfürdőt délutánonként 60 fillérért. A nők részére kedden és pénteken egész nap van gőzfürdés, mindkét nap délutánján 60 fillérért. Más napokon csak d. e. van gőzfürdés — kizárólag a férfiak részére. Karácsony elsőnapján már *hajnalban* fél 2 órakor és *délután is van* gőzfürdés a közönség részére. *A délutáni gőzfürdés 60 fillér.* 3—4. (394.)

Karácsony! Egyike a legkedveltebb ajándékoknak a varrógép. Szívesen látott szegénynél és gazdagnál, a varrodában és a salonban! Örömmel fogadva a háziasszonytól, akinek egy öreg, elhasznált gép mindig újabb bosszúság forrása volt a menyasszonytól, mint vágyva várt felszerelés jövő otthonában, a serdülő leány által, kinek a női háziasszonytól teret lesz hivatva megnyitni. De sehol sem válik be inkább a mondás: „A legjobb a legolcsóbb.” Első sorban tehát a gyáros hírneve, az áru minősége iránt kérdezősködjünk. Ne esábjittassuk el magunkat egy néha potomon ajánlott varrógép megvásárlására. Tulságos takarékoságot a vételnél gyakran éveken át kelet megbánni. Varrógépvetél bizalmi dolog; ez az egyetlen biztos garancia a gyárosnak a neve. Gyárunk elismerten a legelső e szakban, 50 éves fenállása és világhíre biztosítékot nyújt gyárt-

mányai jóságáért és a mindig fokozódó kelet, a közönségnek gépeink iránt növekvő előszeretete, igazozták azok kitűnő voltát. A valódi *Singer varrógép* tehát a legszobbb karácsonyi ajándék. (395.) 2—2.

Felhívom ugy a helyi, mint a vidéki érdeklődő közönség figyelmét ama körülményre, miszerint megérkeztek a *karácsonyi és újévi ajándékoknak legalkalmasabb és legháládatosabb ujdonságaim, un. disz-dobozok* (casetták), különböző pipere és illatszertartalommal, melyek illatszertáramban vannak kiállítva, *minden verseny kizárásával*, a legolcsóbb árak mellett, darabonként 5 koronától kezdve 70 koronáig, a legnagyobb választékban kaphatók. Vidéki megrendeléseknél csomagolási költséget nem számítok fel. Tisztelettel, **Benő B. R.** illatszerezés és spezialista, Papp palota. 379 17—0

A karácsonyi ünnepek és a hosszú téli esték a legalkalmasabbak arra, hogy a tavasz nyitásával megkezdendő építkezéseinkhez terveket készíttessünk. Mindenki saját érdekében cselekszik, ha szándékolt építkezéséhez *terveket és költségvetést* kér a *Marosvásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet építő ipari szakcsoportjától*, mely olcsó, szép és kifogástalan építkezéseiről ismeretes.

Figyelemre méltó! A téli időnyire a legjobb minőségű TEA-RUM a legolcsóbb árban kapható a *„Megyesfalvi Likör, Rum és Cognac-gyár”* kizárólagos főraktárában *Széchenyi tér 50.* szám (Baruch ház) és nagy raktárában, *Széchenyi tér 29-ik* szám (a nagy mézsárszék tőzsomszédságában.)

Ugyanott *szesz, közönséges pálinka, mindennemű finomított és édesített szesz italok, valódi seprő és szilvapálinka, háromszéki fenyővíz* nagy választékban kapható. 354

Értesítés. Tisztelettel értesítjük, hogy a helyi, mint vidéki n. é. közönséget, miszerint *férfi szabad dívat terméket* f. év nov. 15-én az ujonan épült Széchenyi-tér 39. szám alatt levő gr. Lázár palotának egyik bolthelyiségébe helyeztük át, hol is egy bel, valamint külföldi angol és skót szövettkülönlegességekből időnyenként mindig a legdivatosabb nagyválaszték raktártartunk és mindig a változó legújabb dívat szerint mesteri szabással csakis első rangu munkások által elkészítve a legszebb és elegáns ruhákat szállítjuk t. megrendelőinknek. Midőn eme, valamint azon körülményre, hogy hitelképes egyéneknek előnyös feltételek alapján készséggel állunk rendelkezésükre, egyben legyen szabad készséges szolgálatainknak felajánlása mellett a n. é. közönség szíves pártfogását kérni. Tisztelettel *Erdész és Spitzer.* (378.) 17—30.

CSARNOK.

Egy halott az élők között.

(Boszóly.) 9.

— Ön ez előtt két héttel egy szelenczét küldött nekem.

Ön valószínűleg téved?

— Nem mylord, leányom oly hiven leírta önt, hogy egyszerre ráismerék!

A lord halvány arcza, a leánya nevére egészen átpirult.

— És most mit kíván ön sir?

— Megköszönni ön jóságát, s visszaadni küldeményét.

— Hogyan?

— Mylord! nem szoktam elfogadni soha érdemeimen ajándokot. Elég erőm van, hogy tartozásom leróva, becsületesen élhessek és leányomat megőrizzem a csalódásoktól!

A lord elsápadt.

— Sir! ön félreért engemet!

— Isten őrizzen mylord! Én nem kárhoztatom önt... Ön még ifju, s leányom hódító szép... De gondolja meg mylord, ő nekem egyetlen kincsem!

— Ön kételkedik jellememben, erre mint atyának joga van; de Istenemre sir! ön téved bennem.

— Tehát mylord, bocsássa meg kíváncsiságomat, ha megkérdem: mi okból tisztelt meg engemet — ismeretlen, — e fejedelmi ajándokkal?

— Ön kényszerít, hogy nyilt legyek! Jól van sir, én bevallom önnek titkomat, ép oly őszintén, mintha atyám volna. — Én szeretem ön Alicejét, s nem képelek nagyobb boldogságot, mintha ő nőm lehetne! És most itéljen el sir!

Dumfort urat sok jó és rossz véletlen érte már világi életében, de soha annyira meg nem lepte semmi, mint ez egyenes vallomás.

— Mylord, az Istenért — hebegé az öreg — ön nem sejtí, minő szegény, családtalan leányt szeret?

— Nem ez aggaszt engemet sir!

— Tehát?

— Alice visszautasított!

— Mivel nem ismeré önt.

— Vagy mivel mást szeret.

Dumfort komoly hallgatásba merült, s csak pár perc múlva felelt.

— Gyermekes ábrándok voltak azok mylord, és nem szerelem. Történetét elmondhatom önnek. — Alice együtt növekedett egy ifju lovaggal, O' Keary Reginálddal. — Együtt játszották át e gyermek éveket s együtt kezdtek gyönyörködni az ég csillagaiban.

Folyt. köv.

Hirdetmény.

Alulírott, Főter 33. sz. telkemen *két emeletes új házat* szándékozom építeni a jövő év tavaszán, miért is felhívom vállalkozót óhajtokat, hogy ez iránt velem lépjenek érintkezésbe.

Megkivánom jegyezni, hogy az épület egy együtt, mint külön szakma szerint is elvállalható.

A tervrajz megtekinthető és bővebb felvilágosítás szereshető *f. hó 23-tól 30-ig* M.-Vásárhely, 1902. decz. 22.

409 3--3 *Kiss György* háztulajdonos. kintűnő a gárdi rizling boraimból a

a **Bucher Károly-féle** a sajtolást csapoltam meg,

A karácsonyi és újévi ünnepekre

melynek liter-jét 60 kérért mérem ki.

Sütődembe finom vajás kalácsok megrendelhetők 20 krtól 50 krig.

Sütődém részére naponta 50 liter jóminőségű tejet és nagyobb mennyiségű vajat keresek.

Tisztelettel

Hofman Károly

üzletei Szt-Miklós-utca 9. sz.

— **Aki** előnyös áron igazán kényelmes és a legjobb minőségű anyagból szép, divatos cipőhöz akar jutni: forduljon a *Maros-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet* mint az O. K. H. Sz. T. *bőrípari szakcsoportjához*, mely e tekintetben teljes megelégedésre szolgálja ki. *Nem tetsző darabok még kívánatra sem adnak ki*, hanem azok helyeit *mások készíttetik*.

1398—1902.

végh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Zsolnai kir. járásbíró 1902 évi Sp. II. 413/3 számú végzése következtében dr. Sárkány Miklós ügyvéd által képviselt Schvartz Dániel javára Eckvert József ellen 83 kor. 04 fill. s jár erejéig 1902 évi november hó 17-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1200 koronára becsült következő ingóságok u. m.: regiszter-cassa, vaspénzszekrény nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a m.-vásárhelyi kir. járásbíró 1902 évi V. II. 967 sz. végzése folytán 83 kor. 04 fill. tőkekövetelés, ennek 1901 évi október hó 8 napjától járó 5% kamatai 1/3% váltó díj és eddig összesen 49 kor. 70 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig alperes Marosvásárhelyt levő üzletében leendő eszközésére **1903. évi január hó 9 napjának d. e. 10 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Maros-Vásárhelyt, 1902 évi december hó 22 napján.

Fogarassy János,
kir. bir. végrehajtó.

411

Székely tűzifa raktár!**Kovács Gyula**

Bethlen Gábor utca (Vártér) 16. sz. a. raktárból minden időben **100 kiló kitűnő száraz, rövidre vágott**

TÜZIFÁT

pontosan, hiánynélkül kimérve, házhoz szállít **80 kr-ért**, valamint araktárból kismértékben is kiad.

Megrendeléseket *Gyulai Testvérek* üzlete is elfogad. Telefon szám 143. (387)

Szép, frissen vágott kisebb-nagyobb karácsonyfák

kaphatók *Ritz Károly* Kossuth L. 12. sz. 401 6—0

Tudósítás!

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a helyi gyermekjáték-áru gyárból az összes ~~szépségek~~ **fa-játéktárgyakat megvettem**

s a gyermekek részére, karácsonyra **a legolcsóbbért árusítom el.**

Szíves látogatást kér
Izmael Domokos.

1 hintaló 2 korona.
(410) 3—10.

Schnitzer Jakob Fiai könyvkötők és diszmű készítői Maros-Vásárhelyt.

Van szerencsénk a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani, hogy a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendezett **könyvkötészetünkben** (Főtér, a mészárosok udvarán) mindennemű e szakmába vágó munkák, a legegyszerűbb fűzetől a legfinomabb diszkötésig; valamint diszmunkák, női kézi munkák is a legtisztább kivitelben, olcsón és pontosan eszközölköztetnek.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve vagyunk teljes tisztelettel

Schnitzer J. Fiai
könyvkötők és diszmű készítői
380 5—0 Marosvásárhelyt.

— **A Marosvásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet,** mint az Orsz. Központi Hitelszövetkezet t. **szabóipari szakcsoportjánál** rendelje ruháját az, aki jutányos áron divatos, tartós s elegáns szabásu, szép ruhát óhajt készíttetni. *Lovagló nadragnak való szövetek nagy választékban.*

Az „Eredeti Singer Centrál Bobbin varrógépe“

a világ legtükéletesebb varrógépe, eddig el nem ért *varrási gyorsasággal* a legnagyobb *tartósságot* egyesíti. — *A Singer Centrál Bobbin* gép szerkezete a legnagyobb tükéletességű. A hajtótengelyeket kivéve a többi mind utánállítható acél csucson mozog.

A Singer Centrál Bobbin gép minden fonállal, a 200 sz. pamutból a 30 sz. ezénaig fölülmulhatatlan pontossággal dolgozik és lábajtással perenzként 1000 erőhajtás mellett 1500 öttéssel dolgozik. A leggyorsabbban varró s legkönnyebb járású varrógép.

Az eredet Singer Centrál Bobbin gép az egyedüli, mely az anynyira megkedvelt divatos zsinor, monogram, mülhímzés és áttört munkákra is, minden kívánalmának megfelel és kifogástalanul dolgozik.

A valódi eredeti Singer varrógépeket kizárólagosan csak saját üzleteinkben kaphatók.

M.-Vásárhely, Agrár Takarékpénztár épület Fötér 55., Hajósköz sarkán.

Figyelmeztetés! Minden más varrógép-üzlet által „Singer“ elnevezés alatt áruba bocsájtott varrógép egyik régi varrógép rendszerünk utánzata, mely újabb rendszerű családi varrógépeinktől szerkezeten, szolgáltatási képességben és tartósságban egyaránt messze hatremaradt, ezért oly varrógép megvátele előtt, mely mint Singer gép ajánlatik, mindig tessék megkérdezni, hogy a gép Singer Co.-tól való-e s kitérő válasszal ne érjük be. (3:3) 10—10.

Hirdetmény.

Felhívjuk a n. é. közönség becses figyelmét a Kossuth Lajos utca 19. sz. a. **vendéglő helyiségünkbe** árusítandó

asztali- és csemegeborainkra.

1 liter finom vegyes b.-madarasi 44 kr.

1 „ „ egerszegi rizling 60 kr.

1 „ „ carbenet 60 kr.

1 liter finom ráczürmös 50 kr.

A nagyérdemű közönség pártfogását tisztelettel kéri

366 33—0 **Petri Zs. és Társai**

Olcsó tűzifa!

Van szerencsém a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlani, hogy az **EMMER ADOLF** cégtől átvett **első vasút mellett**

tűzifa telepemen

kitűnő száraz bükk és hántott fiatal cserefat árusítok el a következő áron: 1 mm. vágott fa **75 kr** házhoz szállítva. Egész kocsai rakomány **60 ft** szintén házhoz szállítva. Telefon sz. **147.**

Becsés pártfogást kér
398 **Schwartz Mendel.**

Agárdi Bor.

Tavalyi rizling bor elhordva — **50 kr,**
Helyben fogyasztva — — — **54 kr-**
Idéni rizling bor elhorda — **40 kr,**
Helyben fogyasztva — — — **44 kr.**
Asztali bor elhordva — — — **36 kr,**
Helyben fogyasztva — — — **40 kr.**

Vakarcs Bélánál

405 4—7 Körutca 79 szám a.